

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A futóhomok mint szőlőtalaj.

Múlt évben az országos magyar gaz-
 dasági egyesület a földmívelési
 minisztérium támogatásával egy,
 Franciaországban a szőlő terme-
 lése és művelése viszonyait ta-
 nulmányozó bizottságot küldött
 utra, melynek különösen szakértő tagjai igen ér-
 dekes jelentéseket foglaltak tapasztalataikat és
 következtetéseiket.

Az előttünk fekvő jelentéseket gondosan át-
 tanulmányozván, a fillokszera elleni védekezésben
 az eljárás módokra nézve a legtöbb dologban
 nem egy véleményen levőknek találjuk hazánk
 elsődrendű szaktekintélyeit, azonban ők is ép úgy,
 mint a csak tisztán tapasztalataira hivatkozó laikus
 teljesen egyetértenek abban, hogy az immunis
 homoktalaj — a futóhomokon — haszonnal üz-
 hető a szőlőművelés. A jelentéstevők mindegyike
 kiemeli különösen az Arramon és Carignan vörös
 szőlőfajokat, mint olyanokat, melyek hektáronként
 (nem egészen 2 urbéri — 1200 □ öles — hold)
 több mint 200 hl., vagyis kis holdankint mintegy
 100 akó bort adnak.

Igaz, hogy ezen borok ára 10—12 frank,
 mert minőségüknek fogva csak helyi fogyasztásra,
 kiválóan pedig borpálinka — cognac — készi-
 tésére alkalmasak, de a termelő a termés minő-
 ségének silányságáért bőségesen kárpótolva van
 a termés nagysága által. Ily kedvező termés tette
 lehetővé, hogy Franciaország mintegy 270,000
 hektárnyi összes homokterülete a fillokszera-vész
 elterjedése óta már teljesen be van ültetve szőlővel.

Az azonban nemcsak Franciaország tehetette ad-
 dig teljesen értéktelen homokterületeit jövedelme-
 zővé: Magyarországon a homokterületek szőlő alá
 vonása régi keletű, csak hogy egyrészt a fajok
 helytelen megválasztása, összekeverése és a minden
 észszerűség nélkül szűkülőködő mívelési mód; más-
 rész pedig előbb az urbéri, később — egészen
 a legújabb időkig — pedig a fejletlen és több-
 nyire megbízhatatlan rendőri viszonyok mind hatal-
 mas akadályokat képeztek nemcsak teljes, hanem
 gyakran a legelső lépésben kilaszálásuk ellen. Most
 e viszonyok legnagyobb részben megváltoztak s
 ezenfelül egyedül a futóhomok azon terület, mely
 a fillokszera teljesen hozzáférhetlen.

A Nagy-Alföld roppant homokterületei a vál-
 tozott viszonyokkal értékükben is, de kiválóan
 hasznosíthatóságukra jelentékenyen emelkedtek. Ama
 kis rovar — a fillokszera — átalakítja a föld
 kultúráját s elviszi a domb kiváló terményét a síkra.
 Nagy hiba volna ez átköltöztetést a szak-
 értelemnek a lakosság javára nem befolyásolni.

Megyénk, különösen északi része, immunis
 homokterületben bővelkedik. Mielőtt a szőlőnek a
 homokra tömegben való vándorlása megkezdőd-
 nék — ami rövid idő alatt be fog következni —
 példa által kell hatni ama közönségre, amely je-
 lentékenyen javíthat önsorsán, ha a kevesebb kézi
 munkát követelő gabnatermelmelés helyett, mun-
 kaképességét a szőlőterületen érvényesítheti. Ezen-
 kívül a borvidékek elszegényedő és munka nélkül
 maradó lakossága számára így teremthetünk más
 teret, így óvhatjuk meg azt és hazánkat ama
 káros következményektől, amelyek eme nép kény-
 telen kivándorlása által elmaradhatlanul rájuk
 háramlanának.

De a borvidékek ide költöztetett munkás népe
 által oly eredméllyel gyarapodnék az Alföld és így
 megyénk lakossága is, amely a szőlőműveléssel
 egészen másképp, sokkal helyesebben és öntuda-
 totosabban és egyszerűs mind sokkal nagyobb ha-
 haszonnal foglalkozni már gyermekkor óta meg-
 tanulta. Az Alföldnek valóságos szőlőművelés
 nincs; az alföldi szőlőművelés akkor szőlőművelés,
 ha szőlőbe állítják dolgozni, különben csak köz-
 zönséges kapás. Ez is egyik és nem csekély oka
 annak, hogy a mi szőlőművelésünk nem igen jö-
 vedelmez.

Kell, hogy a szőlőművelés helyes irányban
 megkezdése, illetőleg terelése végett a nagyobb
 lakosságu községek területén, ahol a szőlőműve-
 lése most oly igen alkalmas immunis talaj van,

részvénytársulatok alakuljanak, amelyek példa-
 adásukkal hassanak a közönségre. S hogy az ily
 részvénytársulatok erkölcsi hatása is biztosítható
 legyen, hogy a szegényebb emberek is belevon-
 hatók legyenek s így a benső érdeklődés is biz-
 tosítható, a részvényösszeget a lehetőségig cse-
 kélyre kell tenni. Csak csekély névértékű, és
 esetleg csak részletekben, hosszabb időközök el-
 multával teljesítendő fizetések által volna a siker
 különösen erkölcsi tekintetben biztosítható.

Hogy mily alap- és mily forgatókével lehetne
 egy nagyobb szőlőterületet létesíteni és fenntar-
 tani, arról a következő, s azt hiszem elég meg-
 bízható számításat teszem:

1. 100 kat. hold homokterület vételára à 60 ft.	6000 ft.
2. A terület körülárkolása 2200 öl à 4 kr	96 "
3. Élősövény kerítés 2400 öl à 15 kr	360 "
4. Földgyengetés 160,000 □ öl à 0-6 kr	960 "
5. Rigolozás 160,000 öl à 5 kr	8000 "
6. Utak kijelölése és táblákba osztás	50 "
7. 10 munkáscsalád (vincellér) számára épületek	3000 "
8. 6 drb ígás ló vételára à 100 ft.	600 "
9. 4—4 drb fedő és kapálóke à 40 ft	320 "
10. Szőlőkarók. Holdankint 4000 drb × 100 = 440,000 à 30 kr	12000 "
11. A telepítéshez szükséges 400,000 drb sima vessző átlagban 12 frton szá- mitva ezért	4800 "
12. Előre nem látható kiadások fedezé- sére	1000 "
A telepítés költségei összesen:	37186 "
13. Egy szőlőkezelő évi fizetése	600 "
14. 10 vincellér fizetése à 220 ft	2200 "
15. 6 drb ló tartása à 150 ft	900 "
16. Évi trágyázásra	1000 "
17. Épületek és eszközök fűntartása, biztosítása és pótlása	180 "
Fenntartási költségek évi összege:	4880 "
18. Öt éven át a befektetett tőkék gyü- mölcsözletlen kamata	12620 "

mely összeg a telepítési (alap) tőkéhez csatolandó,
 s így az alaptőke 49,806 frtot tesz.

A fenntartási költségekhez még 600 frt nap-
 számos munka számítandó azon időtől fogva, ami-
 dőn a szőlő terem, s így annak évi összege 5480
 frtot tesz. Ehez a csaknem 50,000 frt alaptőke
 6% kamatát számítván a száz holdnyi szőlőterü-
 letnek évenként 85,000 frtot érő termést kell
 adnia.

Ha most holdankint és átlagban 20 hl. ter-
 mést számítunk úgy a 100 hold termése 2000
 hl. mit — nemes fajú szőlőből szűrt bort értvén
 — 10 frtjával bizonyára lehet értékesíteni, s így
 a befektetett tőke kamatainak megtérítése után
 11,500 frt tiszta hasznot könnyen adhat 100 hold
 szőlőterület.

Természetes, hogy a termést vagy ennek
 csak egy részét mint gyümölcsöt értékesítvén, a
 jövedelem sokkal nagyobb lehet, mert egy hold-
 nyi területen bizvást megterem 50 q. csemege-
 szőlő, s ezt 10 frtjával számítva már 500 frtot
 kapunk holdankint, míg a szőlőből bort szűrvén,
 200 frtra számítottam a szőlő évi bruttó hozamát.

Itt időszerűnek tartom megemlíteni, hogy
 megyénk gazdasági egyesülete foglalkozik a ho-
 mokterületek szőlővel telepítésének eszméjével és
 erre nézve már a bajai gyümölcsészeti egyesület
 támogatását is kikérte és az erről való legelőz-
 kenyebb biztosítást már meg is nyerte. — Más-
 részt Baján már tényleg van mozgalom egy rész-
 vénytársaság alapítása érdekében mellyel nagyobb
 homokterületnek szőlővel telepítése van tervezve.

Nagel Sándor.

Hírek.

Az országos szabadalvú pártnak Pod-
 maniczky Frigyes báró elnöklelte alv. hó 12-én tartott
 konferenciáján vármegyei képviselőink közül kijelöl-
 tek a ház bizottságaiba: a közigazgatási bizottságba: dr.
 Vojnits István, közoktatásügyi bizottságba: Pukovits
 József, igazságügyi bizottságba: Koczkar Zsigmond, Po-
 povits Vazul, Rohonyi Gyula, véderő bizottságba: Pulszky
 Ágost, Latinovits Ernő, számvizsgáló bizottságba: An-
 tunovits József.

Nemeslelkűség. Kunbajáról írják: Bajsai Voj-
 nics Dániel, Kunbaja község általánosan kedvelt plébá-
 nosa, a kunbajai toronyóra beszerzésére, az adakozá-
 sokból gyűjtött összeghez legutóbb sajátjából o. é. 50
 frttal járult s így lehetővé tette nemes adományával
 azon körülményt, hogy a toronyóra, melyet a község
 fennállása óta nélkülöz, rövid idő alatt a tisztán ado-
 mányokból felszaporodott, mintegy 500 frtnyi összegből
 felállítható lesz.

Adományozás. A Bács-Bodrogh vármegyei
 Gazd. Egyesület állattenyésztési alapjába a földmívelési
 miniszter a f. évre 2000 frtot adományozott.

A „bács-tiszavidéki tanító-egylet“ vá-
 lasztmánya május hó 22-én tartja gyűlését Adán. E gyű-
 lés főtárgyát a nagygyűlés előkészítése, tárgysorának és
 idejének meghatározása képezi.

**Követválasztók névjegyzékének kiiga-
 zítása.** Zombor szab. kir. városában az 1891-ik évi
 követválasztók névjegyzékének kiigazítása f. év június
 hó 1-je és 10-ike közötti napokon fog eszközöltetni, a
 városnegyedenként megválasztott bizottsági tagok által.
 Megválasztottak: 1. A Belvárosban: Elnök: Reitter Nán-
 dor. Tagok: Heindlhoffer Róbert, Masirevits György.
 Póttag: Frey Imre. 2. Felsővárosban: Elnök: dr. Ger-
 tinger Pál. Tagok: Bittermann Nándor, Schaffner Ká-
 roly. Póttag: Sztrilich Zsigmond. 3. A Szelencsében:
 Elnök: Kozma László. Tagok: Darázy Antal, ifj. Bos-
 nyák József. Póttag: Stebler Béla. 4. A Bánáthban: El-
 nök: Thurszky Jenő. Tagok: Thum Vince, Pekánovits
 András. Póttag: Mayer Károly. 5. A Cservenkában:
 Elnök: Maximovits Szilárd. Tagok: Gyurisits György,
 Darázy Márk. Póttag: Heinz Kálmán.

Megerősítés. A vármegyei szarvasmarha- és
 sertésenyésztési szabályrendeletet a földmívelési minis-
 terium mult hó 17-én megerősítette.

O-becsei hírek. (Lövész-egyleti közgyűlés. —
 Kerékpár-egyesület. — Színészet. — Mulatságok.) E hó
 11-én tartotta meg polgári lövész-egyletünk évi rendes
 közgyűlését másodszeri egybehívásra. Az elsőt megaka-
 dályozta a rossz idő; annál szebb tavaszi nap kedvezett
 a másodiknak. A tagok is szép számmal jelentek meg
 s így a közgyűlést Brecska Ferenc főlovászmester öt
 óraker megnyithatta. A közgyűlés lefolyásáról álljanak
 itt a következők: Miután elnök a gyűlést megnyitotta,
 dr. Grünbaum Pál egyleti ügyész felolvasta a lefolyt
 évről szóló jelentést, melyben különösen kiemeli Popo-
 vits Arzén egyt. gazda és Radanovits D. urak tevékeny-
 ségét, a lőker helyiségének rendezőbizottsága és a legké-
 nyesebb igényeket kielégítő berendezése körül. Ezután
 a pénztáros olvasta jelentését, melyből kint, hogy a
 kiadás a tényleges bevételt túlhaladta, minek ismét a
 nagy tagdíjhátralék az oka. Következett az alapszabá-
 lyok módosítása. A kiküldött bizottság tervezetét dr.
 Grünbaum terjesztette elő. A bizottság javaslata némi
 változtatással elfogadott. Leglényegesebb változtatás
 az alapszabályokban az, hogy az egylet végre megalak-
 kul s a kilépés április 1-ig jelentendő be irásban, to-
 vábbá, hogy a tisztviselői kar kibővített egy gazdával
 és egy ügyésszel. A jövő évi költségvetési előirányzat
 felolvasása és jóváhagyása után elnök főlovászmester
 tisztársai nevében lemond és új választást kér. A fő-
 lövész-mesteri állás, minthogy két párt volt, névleges
 szavazással, a többi állás felkiáltással lett betöltve. A
 választás eredménye a következő: főlovászmester: Brecska
 Ferenc járásbíró; főlovászmesteri helyettes: Petkovics
 György; allövészek: Szedressy Ödön, ifj. Jovánovits
 György, dr. Tripolszky János, Evva József, Szűcs Ján-
 nos, Bogdánovits György; titkár: Laczkovits Károly;
 gazda: Popovits Arzén; pénztáros: Szegő F. Adolf;
 ügyész: dr. Grünbaum Pál; tekebiztos: (nem tudom
 mért nevezi az alapszabály kúpmesternek) Nagy János
 csongorádi. A huszonnégytagú választmány nagyrésztben
 maradt a régi, csak az elhaltak és eltávoztak helyei
 töltettek be újakkal. A választás megejtése után elnök
 jelenti a közgyűlésnek, hogy az újvidéki lövész-egylet
 száz éves jubileuma alkalmával rendezendő ünnepélyére
 egyletünket is meghívta, kéri tehát a közgyűlést, hogy
 ez alkalommal kiküldöttékkel képviseltesse magát. Ki-
 küldettek: Szedressy Ödön, dr. Grünbaum Pál, Adler
 Ferenc, ifj. Jovánovits György és Fetter János. Ezek
 után az ülés véget ért. — A „kerékpár-egyesület“ is
 jövő héten már megkezdte rendszeres gyakorlatait a li-
 getben. Tornaszerei e hét folyamán már teljesen rendbe
 lesznek hozva. Többi szerei is mind a löhelyiségben
 vannak elhelyezve. — Jövő héten színészek jönnek vá-
 rosunkba. Szabó Gábor jónévi igazgató 30 tagból álló
 színtársulata 12 előadásra bérletet nyit. E társulat Nagy-
 Kikindán, Versecen s legutóbb Török-Becsén nagy tet-
 szések között játszott s így remélhető, hogy a mi köz-
 zönségünk részéről is pártolásban fog részesülni. Az
 előleges jelentés műsorában igen sok új darab színe-
 hozatát ígéri. Különbön működéséről még meg fogunk
 emlékezni. — A tavaszi multságoknak egész sora előtt
 állunk. E hó 15-én lesz a dalkör hangversenye, mely
 igen sikerültnek ígérkezik. Pünkösdkor az ipartestület
 rendez multságot a sörház kerthelyiségében. Később
 pedig a löegylet rendezi szokásos tavaszi táncvigalmát.

Az országos lötenyésztési ügyek jövő
 vezetésének alapelvei és iránya megállapítása végett a
 napokban Budapesten szakértekezlet tartott. E szak-
 értekezleten a vármegyei gazd. egyesületet Schmausz
 Endre elnök, Latinovits Pál alelnök, dr. Vojnits István,
 Vojnits Simon és Latinovits Ernő képviselték.

a zombori járásban szarvasmarha 8344, juh 19239, sertés 12824, az apatini járásban szarvasmarha 9615, juh 12209, sertés 10943, a hódásági járásban szarvasmarha 10984, juh 18046, sertés 15949, a topolyai járásban szarvasmarha 7232, juh 16300, sertés 8269, a kulai járásban szarvasmarha 14246, juh 10125, sertés 7778, a palánkai járásban szarvasmarha 8595, juh 14973, sertés 11013, a zentai járásban szarvasmarha 10730, juh 27075, sertés 3978, az újvidéki járásban szarvasmarha 11071, juh 17499, sertés 7283, az ó-becsei járásban szarvasmarha 10481, juh 16730, sertés 19322, a titeli járásban szarvasmarha 6155, juh 14126, sertés 8492, a zsabolyai járásban szarvasmarha 4079, juh 20820, sertés 3901, Zentán szarvasmarha 5356, juh 4380, sertés 3270, Baján szarvasmarha 584, juh 345, sertés 435, Szabadkán szarvasmarha 17300, juh 22000, sertés 20000, Zomborban szarvasmarha 4000, juh 8000, sertés 4000, Újvidéken szarvasmarha 2321, juh 404, sertés 370, összesen: szarvasmarha 148.487, juh 294.582, sertés 160.996. Szarvasmarhajárlat kiadatott és hátrahagyott az egész vármegye területén 166.295, juh és sertésjárlat 73.623.

Árverések. Montag Samu moholi lakos és társai 2000 frtra b. ingatl. jun. 9. Zenta. — Simits Marinkóné vajszkai lakos 1172 frtra b. ingatl. jul. 3. Hódáság. — Varga Mihály temberini lakos 5180 frtra b. ingatl. jun. 8. Újvidék.

A SZERENCSES PRÉCI.

Írta: Kajabusz.

Márka a szunyogosi parókia tornácán sétálva verte a habot lapos talon egy tervben lévő „kók” mellé. Gondolatai messze-messze szálltak, összehasonlításokat tett a kezében levő talon gyarapodó hab és az élet különféle eseményei között. Az a pusztá tojás ott a talban — ha a habverővel ösztönzik — milyen magasra felborodol, egész hegyéig lesz s ha megszűnik a kéz mozgata: visszaesik ismét. Épp így az ember reményei, tervei, boldogsága. Ezeknek is van habverője: a szerencse; míg ez működik, folyvást emelkedőben van, ha pedig megszűnik mozgatni a szerencse, összeesik a legszébb remények vára is — semmivé lesz.

Ilyféle gondolatok tömörültek ott a szunyogosi parókia tornácán a Márka lelkében, míg az megutazta a multat. Mert Márkának van multja, ő testvérek közt megér egy teljes Máriát, amennyiben már özvegy asszony, minden kinjával a rövid házasság élet hamari szétbomlásának. A férje tanító volt, azután meghalt, már pedig a férjek úgy érnek valamit, ha elevenek.

Már akkorára nőtt a hab a talon, mint egy érettségit tett ifjone jóvendőbeli szabamisai, midőn nyílik a kis kapu s roham léptekben jön az újonnan kinevezett segéd-tanító (préci) Zimankó Jancsi. Jött magát bemutatni a tisztelendő urnak. Csak háromszor botlott meg, míg a tornácig ért. Nem tudni egész bizonyossággal, vajjon Márkának még elegendő éles pillantásokkal rendelkező szeméi okozták-e a nagymérvű botlásokat, vagy pedig az anyatermészet által kinek-kinek osztogatott ügytelenség, mely Zimankó Jancsiban — uriasabb kiadásban — mint széleskedés bőven megvala.

Az obligát „alázsolgóják” és „kezet csókolomok” lepergetése után Zimankó Jancsi bejutott a szunyogosi parókiaiba, nem mulasztván el a küszöbön negyedszer is megböklölni, mely gyakori botlásokat a lábain levő lakkcipő kétségkívül nem vett tőle jó néven. Az alatt a Márka kezében is megállt a habverő s olyanformát gondolt magában, hogy „csinos fiatal ember”.

Odabenn illendő meghajlások közt elmondja, hogy kívánta tisztelgetni tenni, noha szeptember 10-ike van, de nem jöhett korábban nagy elfoglaltságai miatt. Hogy miféle nagy elfoglaltságai lehetnek egy segéd-tanítónak: arra nézve meglehetősen sötétségben hagyta a tisztelendő urat. Annál feltűnőbben adta át az esperes ur üdvözlését, aki neki keresztapja (ezt különösen hangsúlyozá) s kiváló figyelemmel kíséri őt a díszes tanítói pályán.

A szunyogosi tisztelendő ur azon boldog halandók közül való volt, akik két 24 órában szólnak hármat, de csak ha az éppen elkerülhetetlen. Zimankó Jancsinnak is hosszú védbeszédre csak azt mondá: „menjen, tanítson” s ha ezt is egy szóval ki lehetett volna fejezni, bizonyára nem használt volna kettőt.

Zimankó Jancsi előtt meglehetősen hidegnek tűnt fel ez a fogadtatás, s nem birt elegendő csodálkozni, hogy a tisztelendő urat annak kijelentése sem hozta kellő melegségbe iránta, hogy ő az esperes urnak keresztfia. Annál jótékonyabban hatott reá a tornácán Márka meglehetősen szeme járása, ki csupa gyöngédséggel és azon mely rokonszenvvel, melyet özvegy nők éreznek fiatal emberek iránt, azt is megkérdezé, hogy mikor érkezett, be van-e már rendezve a szobája, sőt amint a „kezet csókolom”-ok után eltávozva a templom sarkáról visszatekintett, hogy megállt neki, hogy Márka a kerítésen át utána néz. E felfedezett figyelem a segéd tanítóval most még elegendő ki nem domborítható légvárat rakatott a jóvendőben.

A szobája ugyan — mely Márka gyöngéd érdeklődését oly nagy mértékben felkelté — voltaképpen meglehetősen fogyatékosan vala berendezve, amennyiben annak összes butorzását elvihette volna egy két hónapig tartó hideglelésből fellábadt ember, hanem hát Zimankó Jancsi felülemelkedett az ilyes apró-cseprő anyagi gondokon, olyan jó kozmopolita természete volt, mint a szerb tövisnek, amely mindenütt jól érzi magát. Esze már ellátogatott a vendégfogadóba, hol a segéd-jegyző, pár gépész s egyéb ilyen bevégezetlen intelligens firma szokott volt összegyűlni. Jancsi mindezeknél magasabban érezte magát — gyaníthatólag azon előnyénél fogva, hogy ő az esperesnek keresztfia. Egy pohár sört kért s úgy viselte magát, mintha egy akó bort rendelt volna. Aztán megvacsorálva, bemutatásul rögtön 60 kr kontót csinált, hadd lássa a vendéglős, hogy ural van dolga, nem holmi paraszttal, aki rögtön fizet.

Nem telt bele sok idő, hogy a préci ismerős lett faluzserte. Sorra látogatta a jobb gazdákat. Ideje volt rá, mert habár a barna szeptember kezdett már szürke októberre változni, azért az iskola még nem állított be Szunyogoson. A muzsák el voltak foglalva szőlőben, krumpliföldön s egyebütt, ahol a szunyogosiak praktikus felfogása szerint több hasznat tettek, mintha az iskolában a „sirva-olvasást” nyűgték volna. Ennek igazságát beláthatná a miniszter is, sőt a 68-iki törvény is.

Márka csaknem mindennap arra járt el a szőlőbe a segéd-tanítói lakás mellett s meg-megállt a rácos kapu előtt Zimankó Jancsival beszélgetni. Hogy miről beszélgettek: azt senki sem tette krónikába, de a szomszéd-beli lakók némi falusi célatossággal jegyezték meg, hogy e találkozásokról meglehetősen órcával távoztak mindketten. Sőt meginvitálták szüretre is a préci, aholott is — határozottan állíthatni — hogy az obligát gulyásos husnál és a savanyu káposztánál sokkal jobban esett Jánosnak a Márka mandulavágásu szemében legelészni. Sőt úgy hozta magával a bolond szerencse, hogy egyszer sebes zápor kapta uton a hazatérőket s János egyetlen esernyő alá szorulva jött a fiatal özvegygel. Bár más-különbön halálos ellensége volt minden esőnek és víznek; ez alkalommal áldotta a fellegetek, melyek oly közelségbe tereltek őket s a figyelmeztetésre, hogy vigyázzon, mind összezártja magát, egész Don Juáni hévvel felelt, hogy a Mária tensasszony mellett csupa gyönyörűség ázni.

Ilyen s több efféle alkalmatosságok előkerültével nagyon is természetes volt az, hogy a préci kebelében vágyak kezdének ptymallani, melyeknek eleinte nem is tudott határozott kifejezést adni.

Amint az idő mindinkább kezdte gomba jellegét felölteni s hébe-korba a téli szél is megörrenté már a fák ágait, olyan mértékben szaporodtak a müzsaftak is az iskolában. Szunyogos falu apró cseprő reményei ott hemzsegték Zimankó Jancsi körül, leve ajkairól a tudományt, amelyről a falubeliek is hallották egyszer-másszor, hogy az drága kincs. Ezért a kincsért pedig kerekszám fizetése volt a précinek 200 frt, mely összeg bizonyára édeskeves arra, hogy egy lakkipót viselő tanító a 19-ik század követelményéhez mért igényeit teljes mértékben kielégíthesse. Szerfölött kedves akidenciának tünnek azért föl azon aprólékos holmik, melyek a parókia életéből vándoroltak olykor-olykor a Zimankó Jancsi búskeserős lakására. A harangozó sánta fia gyakori látogatója volt a tanító urnak, kendőben egyetmást szállítva. Az apró gyerekek az ő éles sejtelmükkel aligha el nem találták a valót, mert a sánta fiura mindannyiszor mosolyogtak, sőt mosolygott Zimankó is s öntudatlanul mindnyájan boldogok voltak.

A szerelem olyan, mint a hideg fürdő; ha lassanként megy bele az ember, hát a foga vacog tőle; míg ha egyszerre bele ugrik, hát jól is esik. A Zimankó Jancsi kétség szívében tüzet fogott az érzelem taplója, az első tűz pedig nagyon élénk lánggal szokott égni. Úgy találta, hogy a hájas pogácsa, a török bálint alma, dió s más egyéb szerfelett kedves akidencia a 200 frt mellé s hogy a Márka mosolygása többit ér a legszebb török bálint almánál. A nélkül, hogy valamely határozott körvonalazható céljai lettek volna, hagyta magát vitetni tova a szerelem tüzes szekerén. A rideg preparandiai élet után olyan jótékonyan esett neki a fiatal özvegy édes beszéde, mint a fagyos földnek az enyhe tavaszi sugár; szíve, lelke egész bimbózába jött. Nem gondolta ő meg sem elejét, sem utóját a dolognak. Minek? Okosabb ember sem szokott gondolkodni, mikor szerelmes, nemhogy egy segéd-tanító.

Szunyogos nem nagy község, a belső emberekről azt is tudják, hányszor tiúszentnek naponta; természetes, hogy a Jancsi dolga sem maradhatott titokban. Nem tudni, hogy a harangozó sánta fiának, mint liferánsnak mennyi része lehetett a gyöngéd viszony földterítésében, de a postás kisasszony — aki élte feladatául tekintette a szunyogosi levelek kitalakját és beltartalmát szakértő szemle alá venni — elpalástolhatlan irigységgel mondá, hogy az ő barátója (t. i. Márka) tanítóról tanítóra száll örökbe.

A nélkül, hogy a kisasszony epés nyilatkozatának valami nagy fontosságát tulajdonítanánk, nem akarunk az események elbőre vágni, annyival is inkább, mert a fiatal özvegy bátyja, a hallgatósági pap, egyáltalán nem látszott tudomást venni a dologról, Márka pedig a helyzetéből folyó kénytelenséggel szitogató a Zimankó Jancsi tüzet.

A hagyomány nem emlékszik rá világosan, vajjon disznótort volt-e vagy Ferenc esteje, csak hogy nagy vendégség történt a szunyogosi parókian, mely igen emlékeztetése leve a préci életében. Ott volt az egész szunyogosi intelligencia. A vacsora általános elismerésben részesült, maga Jancsi 12 fánkot vágott be csak egy mellékletül az elfogyasztott töltött káposzták és kolbászk után. A postás kisasszony keveset evett, hanem annál többit beszélt, leányi kajánssággal egyet-egyet csipve olykor Zimankón és a rászállandó örökségen, ami elég csunya volt tőle.

Vacsora után hirtelen szedik el az asztalt, hogy — mint az falun szokás — valamelyes játékot kezdjenek. A préci segít Márkának a maradék holmit a spájzba hordani, s a nála szokásos széleskedéssel sikerült is neki egy segédkezni, hogy csak a lekváros üveget törte el, a finom barack lekvár lealázódott a föld poráig. A papné s a többiek nyilvánosan kifejezést is adtak abbeli véleményüknek, hogy mi történjék a préci ügyetlen kezével. A pap pedig hallgatott. Őt ép oly kevéssé indítá szóra vagy mosolyra a barack lekvár katasztrófája, mint nem indítaná azon hir sem, hogy a felsőház tagjává kinevezetett.

Jancsi és a fiatal özvegy bevonultak a maradékokkal a spájzba, elég alkalmat nyújtván, a postás kisasszonynak, hogy távolléttükben a széleskedés hátrányairól tartson beható tárgyalást, támogatván az irányban a segédjegyzőt is, aki fájó szívvel érezte, hogy ő a papi háznál sohasem fog a bizalom azon fokára felmagaslani, amelyen Zimankó Jancsi ez idő szerint áll.

Hogy a spájzban mik történhetek: arra nézve bizonyos homályosság maradt az utókorra, különféle sejtések jöttek forgalomba, melyek közül egyik sem emelkedett a valószínűség vonalán felül.

Annai tény, hogy az asztal eltakarítása után „Kis-Komárom”-ot vagy mit kezdtek játszani; az is tény — mert mindenki hallotta — hogy a postás kisasszony nagyot sikoltva és kacagva kapta el kezét az összefogózáskor a Márka derekáról, lévén az ő két ruhája derékon baracklekvárral bekenve; az meg eltagadhatatlanulóság, hogy mikor e tárgyban a szemfüles vendégsereg inkvizíciót tartott, úgy találtak a dologot, hogy a précinek a karja — könyökétől a keze fejeig — ugyan-csak lekváros. Az az ostoba barack olyan kirivólag meg-látszik a fekete ruhán. Nagyobbmértű összehasonlítások és vizsgálatok után — mint fennebb említve volt — azon sejtés kezdett közhitté válni, hogy a préci karja — nem

tudni, mi célból — végig simult azon két ruha derekán, melyben esetleg Márka volt — s baracknyomatu mását ott hagyá. A dolog szemmel látható volt, baljóslatu mosolyok jöttek forgalomba. Márka úgy elpirult a szeme fehéreig, hogy az egy fiatal leánynak is becsületére vált volna. Kivált mikor a postás kisasszony gyilkos humorral mondá neki: Vigyázz lelkem, ha így megleszsz lekvárral, Zimankó majd fánknak gondol s még lenyel. Jancsi meglehetősen zavarban zsebkendőjével kezdé törölgetni könyöke környékén a kabátot, aminek megett azon nem remélt eredménye, hogy szétkené a lekvárt egész karján.

A segédjegyzőből is kitért a káröröm hangja. A „Kis-Komárom”-féle haszontalanság egészen háttérbe szorult, mindenki csak az infámis lekvártügyet tárgyalta. Csak a pap hallgatott boldog nyugalomban, mintha nagyon természetesnek találná, hogy a lekvár ott virít a huga két ruháján.

Persze, hogy ez az egész dolog nem adatott át olyan hamar a feledékenységnek, arra volt gondja a postás kisasszonynak, ki hivatásszerűleg foglalkozott a szunyogosi levelek alaki és tartalmi vizsgálásával. Hogy Zimankó Jancsi hogyan kente be a jobb karját a nagy hirre vergődött lekvárral: az az ő dolga; de hogy annak a lenyomata hogyan kerülhetett a Márka derekára: az már a közönség dolga. Így állította fel a teltelt a postás kisasszony. És a közönség elég hiven teljesíté kötelességét a titokzatos lekvártügy felderítése körül. Melegében mindenki arról beszélt, csak a pap hallgatott. Ha a kurátor szavainak hinni lehet, ez a szerencsétlen csekélység az iskolai fegyelmre is bémítolag hatott, amennyiben a préci eleinte levett kedélyi volt.

De következett ennél nagyobb csapás is, mely mondhatni, hogy ennek a kifolyása volt. A préci ugy is fenéki el volt keseredve a sok izetlen beszéd miatt és a keserűség kilocsant belőle egy alkalommal. A női ruhák minéműsége fölött folyt a vita vacsora után a vendéglőben, a segédjegyző, a borbély, meg az urasági ispány nagy hozzáértéssel hánytorgatták a különféle divatokat, leszólva a női nemet a föld poráig. Eppen az ispány erősítgette (a felesége Pesten dolgoztatott), hogy a nők annyira végtelenségben járnak, miszerint azt sem tudják már, miféle díszítést találjanak ki. A segédjegyző gonosz mosollyal jegyzi meg, hogy a legújabb díszítés ez idő szerint a színes ruhaderékon baracklekvár. De már arra nem ért rá, hogy nevéssen is saját ötletének, mert Jancsi a másik asztaltól úgy vágta fejéhez a sörös poharat, hogy olyan díszítést a kis nótárus feje még sohasem kapott. Vérel vegyes sör csordogált végig az ifju arcán.

Ez aztán magáról való megfélemezés volt a Zimankó részéről, mely állásába kerülhet. Így vélekednek a szunyogosiak, a kurátornak egyébként is foga volt rá. Ez olyan botrány, amiért lakolnia kell. Senki sem tételezett fel ennyi böszültséget a préciében. A postás kisasszony egész diplomatikus nyelven mondá, hogy a préci „lehetőtlenné tette magát Szunyogoson”.

Átkozott lekvár, hogy megy tönkre miatta egy fiatal ember!

Már a Csipás Sári korcsmájában is a préci vandálműséről beszéltek, a boldog hallgatagságban sinlődő pap meg sem szól semmit. A kurátor sürgött, hogy az esperesnek tegyenek jelentést erről a skandalumról; arra se szól semmit.

Jancsi pedig meg volt maga magával elégedve, úgy érezte, hogy ő valami hőroszi tettet vitt véghez. Bármennyire tornyosodtak is feje fölött a fellegek, az az egy tudat vizagztalta, hogy Márka bizonyosan helyesli az ő véres eljárását, megtanította a segédjegyzőt, hogy a barack lekvár nevét hiába föl ne vegye. A kurátor egész fenyegetve szólt be hozzá, hogy no megyek az esperes urhoz, készíthet tanító ur is.

Jancsi rá se figyelt, folytatta egész flegmával a tanítást, mely mikor 60 gyerek mondja uni sono, még kellemes is: „Z jobbra fel, kereken kissé le, kereken fel, kereken hátra le, kereken kissé fel, kereken le, kereken el” mert hát ilyen parádával kell leírni a Z betűt.

Sőt este a fogadóban virtuskodott Jancsi, hogy hát majd megmutatja ő az egész világnak, hogy kiesoda. A muzsikuss cigány pedig gyaníthatólag jobban szeretete volna, ha a bugyillárisát, vagy csak valamelyes pönt is mutatott volna, ha nem is az egész világnak, de legalább neki. Már isten tudja hányadikszor huzatja Jancsi azt a keserűt, hogy:

„Szentmiklósi hármás határ
Érted lettem rozszám betyár” stb.

s énekel mellé keményen, szinte hallani lehet miként dörömböl keblében a szíve. Így mulat egy sértett préci, kinek az esperes keresztapja.

Márka aggodalmi akkorára nőttek, mint a Szent Gellért hegye. Mely rokonszenv a préci iránt a sajnálat jaj-keserves vízében fűrdött. Hogy voltak-e a jövőt illetőleg határozott tervei: azt még a postás kisasszony sem tudta. Ugy fogta fel a dologot a szunyogosi közvélemény, hogy csak pillanatnyi szórakozás kedvéért kelygte a préci, hogy özvegyi gyászát feledhesse. Határtalan részvéttel viseltetett azért a hős lovag iránt, kit az infámis barack lekvár illetén veszedelembé sodort, a Zimankót környező sötét, baljóslatu fellegeken keresztül mintha két szelid szem sugárát ragyogtak volna, bevilágítva a reménytelenség éjjelibe.

A kurátor pedig nem nagyon dicsekedett azzal, hogy minő szívesen látta az esperes. Olyanformát mondott a nagytisztelendő ur, hogy neki nincs a zsebében mindig készen segéd-tanító, meg kell várni az iskolai év végét, különben is a paptól semmiféle jelentést nem kapott, egyébként meg a kurátor ur minden csekélységért ne szaladgáljon ő hozzá, van neki elég dolga.

Hát biz az megtörténik az espereseken, hogy némely ügyet egészen helyesen intéznek el. Jó is volna az, hogy egy segédjegyző egészen bizonytalan értékű fejéért egy preparandiailag képzett ifju ember 200 frt értékű fejét azonnal leüssük. A kurátor ur is az igazat megvallva, azért agyarkodik rá, hogy a Búske lányát sem a gépész lakodalmán, sem az orgonabalon nem táncoltatta meg.

Azonban a parókiaira nem mert Jancsi járni, restelte az esetet szörnyen, aztán meg a pap hallgatósági arcától jobban félt, mint a kurátor nagyhangu lármájától, de hát a kegyelmes gondviselés azért teremtette télen a jeget, hogy annak a hideg hátán érzékeny szívek olvadozzanak az egymás iránti melegség miatt.

(Vége köv.)

Nyári éjszakán.

Szép holdvilágas nyári éjszakán
Ha az égen mirjád csillag ragyog,
S a holdsugár megfürdik a patakban,
Hol titkosan suttognak a habok:
A természetnek csendes templomában
Megszáll egy fájó néma érzélem
S ifju lelkeknek tündérszárnyain
A multba visz az ábránd, képzelem.

S találkozom az édes jó anyával,
Kis húgom is eljő, meglátogat;
Hón és forrón ölel meg mind a kettő,
És mind a kettő forró csókot ad.
Elkérdgetnek erről, arról is,
Alig győzők felelni is nekik;
S ölelnek újra, újra megcsókolnak,
Lelkem, szívemhez forrva mindenik.

Majd ő meg megjő; ő is meglátogat,
Szép kedvesem, lelkeknek jobb fele;
Fehér ruhában, ... fűrtin rózsá van, ...
Fölém hajol, érint lelhellete;
Ő is megcsókol hosszan, édesen,
S lelkének mély szerelméről beszél,
Mely Vesta tüzként olthatatlanul
Örök lánggal egész énjében él.

Az óra kondul éj felére éppen,
A kis harangcsa bánatosan rezdül;
S mint lágy aeol hang pástornak sípjából,
Húzódik a hang a tájon keresztül.
Felkél a szív az ábránd párnájáról,
Ahol olyan édesen nyugodott:
S a halvány arcon fényes könny perreg le,
És fáj a szívnek, hogy csak álmódott.

Bolváry Géza.

A közönség köréből.

A szerbek apológiája.

(Válasz Rónay István és Grosschmid Gábor uraknak.)

A „Bácska“ 36. számában rámutattam Rónay urak egy a szerbek irányában használt helytelen kifejezésére, amit e b. lap 37. számában Rónay és Grosschmid urak kettős válasza követett, jóllehet én választ se nem kértem, se nem vártam. E nem kért és nem várt válaszok hangjuk és tartalmuknál fogva egyaránt arra kényszerítettek, hogy multkor apologusom érdekében újra szót emeljek. S teszem ezt azon szilárd öntudattal, hogy a dolgok tisztázása nem lehet ártalmára az ügynek, a hogy a fentnevezett urak tudományos reputációjának különben is kongó pajzsán nem sok kárt okozhatnak árnyékból lött nyilaim.

Ily viszonyok között akár a legbátrabban élvezhetném a hallgatás szabadságát, ha nem magát az ügyet, hanem a fentnevezett urakat s azoknak a válaszadásban csak imént megnyilatkozott képességét tartanám szem előtt. De nehogy hallgatásomat érveik által történt legyőzetésnek s az általuk kimutatott história igazság apoteozisának véljék tarthatni, ime van szerencsém fentnevezett t. urak az önök válaszaikra a következőket kockáztatni.

Megnyugvással veszem tudomásul Rónay urtól, hogy a „földönfutó rác“ kifejezéssel a szerbeket sérteni vagy gúnyolni nem akarta, ebből azonban még nem következik, hogy a kifejezés csak legkevésbé is korrekt lenne. Ha a „földönfutó“ Rónay ur szerint „magyarul“ hontalant vagy száműzöttet jelent, mivel Rónay ur ama cikket nem idegen nyelven, hanem magyarul írta, mért nem használta tehát eme kifejezéseket. Sőt ép azért, mert Rónay urról föltételeztem, hogy tud magyarul, csak szándékosnak tarthattam a „földönfutó“ jelzőt. Ha tehát tudunk magyarul, kerülnék a félreértésekre okot szolgálható kifejezéseket.

Hogy a „rác“ elnevezés használata történetileg jogosult-e, azt én nem vitattam, e théma körül felhozott érveit tehát nem bolygatom. Érdekes azonban, amit azután említ Rónay ur, t. i. hogy mit nem irt ő az „Osztr.-magyar Monarchia“-ba. Felszólították, hogy írjon valami néprajzot a Bácskaságból, de ő eddig nem irt, bár — ugymond — „talán“ fog írni ilyet valamely más irodalmi vállalat számára. Hát t. uram, ha mindenki felemlégetné, hogy mit nem irt és mit fog talán írni, azt hiszem, ezt egy lajstromba szedve, a világ legnagyobb lexikonát kapnók, de ha már kiadót keresnők, azt ugyan aligha fog-nánk találni.

Végül Grosschmid urhoz van néhány rövid szavam. Szerinte Rónay eo ipso nem akarhatott sérteni fentebb említett odíózus jelzővel, de különben ő azt tartja és vitatja, sőt történelmi dokumentációval bizonyítani iparkodik, hogy a szerbek az 1690-es években valóban földönfutók, nem állandó lakhellyel bírók s nem is valami jó katonák valának. Kérdem Grosschmid urtól: I. Lipót

király nem adott-e lakhelyet a szerbeknek? Ha nyertek itt nálunk lakhelyet, volt-e tehát lakhelyük? S ha a királyok Lipóttól kezdve egész Mária Teréziáig minden hadjáratban használták a szerbeket, s ha az uralkodók a szerbeknek adott minden kiváltságlevélben egyaránt dicsérték és magasztalták azoknak vitéz tetteit és haretéri szolgálatait, vajjon szabad-e még azt hinnünk, hogy e szerb határőrök nem voltak jól képzett és hasznavehető harcosok?

Ha ezen kérdésekre megnyugtató feleletet ad Grosschmid ur, ugy én minden időre ünnepélyesen lemondok a szerbek érdekében irandó apológiáimról.

Szívélyes üdvözzettel

Muhoray Alfonz.

Gabonaüzlet.

Május hó 14-én.

Gabonaüzletünkben a hangulat hanyatló irányt folytatott, az árak újabb csökkenést szenvedtek.

Mai árakink:

Buza 70-75 kgrig minőség szerint	7.00-8.00
Zab	7.10-7.20
Tengeri	4.20-4.30
Bab	5.00-6.00
Árpa	5.50-5.70
Köles	4.30-4.40
Kendermag	10.00

Naptár. Május.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
16 Pént.	Nep. János	N. János	4 Pelagia
17 Szom.	Ubald	Torpetus	5 Irene
18 Vas.	E 6 Felix h.	E 6 Exaudi	6 G 5 T. Job
19 Hétfő	Ivo p.	Potentia	7 7 feltalál.
20 Kedd	Bernát	Anasztázia	8 János h.

Felölös szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Helyettesítí:

Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

416. szám.

1890.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye topolyai járáshoz tartozó Ó-Morovica és Szeghegy községekben megíresedett állatorvosi állás betöltése céljából pályázat nyitattik.

Ezen állások javadalma: 1. 5998 lakossal bíró Ó-Morovica községben a hozzá tartozó Felső-Roglatica pusztával:

- kézpénz fizetés 300 forint;
 - nappali 10, éjjeli 20 kr látogatási díj;
 - mint vágó biztos külön díjaztatik.
2. 3844 lakossal bíró Szeghegy községben:
- kézpénz fizetés 225 forint;
 - látogatási díj 20 kr;
 - mint vágó biztos külön díjaztatik.

Felhívtnak a pályázni szándékozókat, miszerint folyamodványukat f. évi június hó 8-ig hozzám annyival inkább nyújtsák be, mivel később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

Választási határidőtül f. évi június hó 10-ik napjának d. e. 10 órája Szeghegy és f. évi június hó 12-ik napjának d. e. 10 órája Ó-Morovica községhezához kitűztetik.

Topolyán, 1890. évi május hó 11-én.

Császár Péter,
főszolgabíró.

449. szám.

1890.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. e. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tek. zombori kir. járásbírótság 3181/p 1890. számú végzése által Topalov Ilona Riedl Béláné zombori lakos javára Ivánkovits Ignác (Ignatziu) ns. militácsi lakos ellen 336 forint tőke, ennek 1890. évi április hó 11-ik napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 47 forint 35 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 304 forintra becsült lovak és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3367/p. 1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Ns. Militácsi a községhezánál leendő eszközzésére 1890. évi május hó 27-ik napjának délelőtti 9 órája határidőtül kitéztetik és ahhoz a venni szándékozókat ezennel oly megjelöléssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. e. 107. §-a értelmében a legtöbbet igézőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. e. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1890. évi május hó 12-én.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

Zombor, 1890. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

Hirdetés.

A zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága f. évi március 30-án tartott ülésében következőket határozott:

1. A bank f. évi május 1-től kezdve egy második önálló hitelegyesületi csoportozatot rendezett, melynél a legkisebb hitel 400 forint és a legnagyobb hitel 4000 forint. Ezen csoportozatban zombori illetőségűeken kívül résztvehetnek a zombori telekkönyvi hatóság területén lakó más illetőségűek is, ha az utóbbiak zombori illetőségű kezeset állítanak, vagy óvadékokat nyújtanak. A felvételek naponként délelőtti 9-12 óráig eszközöltetnek a bank hivatalos helyiségében, ahol a jelentkezők egyttal az alapszabályok további rendelkezéseiről is értesítést nyerhetnek.

2. Az új üzletrendi szabályok 52. §-a szerint a betétek kamatoztatása f. évi május 1-től kezdve a betétek kamatozása f. évi május 10-ik, 20-ik és utolsó napján veszi kezdetét; a betétek, hogy kamatozzék, a fenti napok egyikétől kezdve legalább 10 napig betétben kell állania. Ezen rendelkezés f. évi május hó 1-től kezdve az összes betétekre kötelező.

3. A banknak az intézet épületében levő zálogkölcson osztályát ezentul a kijelölt igazgatósági tagok vezetik; s érmekre, drágaságokra, arany és ezüst ékszertárgyakra, értékpapírokra, szelvényekre és végre árukra és új iparkészítményekre előlegek adatnak.

A bank zálogkölcson-osztálya mindennemű értékpapírokat, sorsjegyeket, szelvényeket, bel- és külföldi érmekeket stb. vásárol, és ezen tárgyak beszerzését közvetíti.

Vasár- és ünnepnapokat kivéve naponként 8-12-ig van a hivatalos óra.

Zomborban, 1890. évi május hó 1-én.

4-2 A zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága.

2430. szám.

kig. 1890.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megyében kebeleztett Petrovoszellő községben megírt községi állatorvosi állásra ezennel pályázatot nyitok s felhívom ezen állást elnyerni óhajtozókat, miszerint az 1888. évi VII. t. c. 117. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket hozzám 1890. május hó 31-ig nyújtsák be. — Az állatorvos évi fizetése 400 forint, ezenkívül magányosok beteg jóságai egyszeri megnevezése és rendelésért bent a község határan 20 kr, éjjel 40 kr. A levágandó marha megvizsgálásáért akár kicsi akár nagy 20 kr, minden darab sertés után 10 kr, minden darab birka után 4 kr, bárány után 2 kr fizetnek az illető iparosok által, a levágott állatokról az állatorvos által vágatási jegyzőkönyv vezetendő.

Hivatalos teendőket, valamint a község mint testület jóságai gyógykezelését díj nélkül köteles teljesíteni. O Becse, 1890. május 2-án.

Gombos Béla,
főszolgabíró.

3-3

Arlejtési hirdetmény.

Alulírt által közhírré tétetik, miszerint Goszpodince községében néhai Popovits Száva hagyatékához tartozó 186. számú házban szükséges kömüves és asztalos munkákat folyó évi május hó 26-án d. e. 9 órakor nyilvános árlejtés útján kiadni fog.

A tekintetes megyei árvaszék által jóváhagyott kiáltási ár 2140 forint 85²/₁₀ krt tesz.

Mindazok, kik az érintett munkálatot kívenni óhajtanak, tartoznak a kikiáltási árnak megfelelő 10% át bálnapntúll az árlejtés előtt a tőmeggondnok ur kezébe letenni, megjegyzetetik, hogy csakis képesített vállalkozók fognak az árlejtéshez becsáttatni.

Zárt ajánlatok — melyek az árlejtés előtt beküldetnek — szintén elfogadtnak; az árlejtési feltételek és a jóváhagyott költségelírányzat az alulírtnál mindenkor betekinthezők.

Goszpodincén, 1890. évi május 8-án.

Grgur Glisa,
tőmeggondnok.

3-2

Pályázati hirdetmény.

A zombori első önszegélyző-szövetkezetnél üresedésbe jött pénztárnoki állásra évi 500 forint fizetéssel pályázat hirdettetik.

Az alapszabályok 49. §-a értelmében pályázhatnak, kik feddhetlen jellemmel és megfelelő vagyonértekllel bírnak. A ki az itt divó magyar, szerb és német nyelvet bírja, valamint ki könyvelői szakképzettséget tud felmutatni, előnyben részesül.

Óvadék fejében 500 forint teendő le, és pedig kézpénzben vagy tőzsdeileg jegyzett értékpapírban esetleg ingatlanra bekebelezés mellett, ez utóbbiak kétszeres összegében.

Hivatalos órák hetenkint 2 esetleg 3 egész nap, a többi napokon reggeli 9-től 12 óráig.

Bizonyítványokkal felszerelt folyamodványok folyó hó 20-ig adhatók be a szövetkezeti igazgatónál, a később beadott folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Zombor, 1890. év május hó 7-én tartott igazgatósági ülésből.

Tárczay Mór,
szövetkezeti igazgató.

2-2

Egész
Fél
Negy

Egyes szám

A vár

A mi k
mutatkozott
a tűzvészek
felelő hata
Az előz
pok hasábjai
házagosság
törvényhatós
sebb intézked
letbe foglal
E szabály
érkezet a m
megye terület
Egy egés
a vármegye
lalata.

Ez intézk
tűkek, részben
lező szervezés
mel átváltsai k
benyomást nem
intézkedések az
javulást jelente

A szabály
törése elleni
betartásáért a
lőségre kötelez
A község
cséplés és min
patriarchális d
amellet minde
számarányához
reket készletbe
pitja a szabály
tűzoltószerek,
használatukra

Különös f
szabályrendelet
minden község
nincs, vagy a
nem állítható,
vezni, melynek
képezettségéről a
A jövőben
évtől a 40. éve
kósa besoroztai
leges szolgálat
kolva nincs, bár

Egy ebtől
tehát magában
az általános tá
mondva az által
Természetes
ségnek minden
tűzoltóság keret
helyesen fogják
képest, csak az
tani, a kik a sz
ha csakis a ker
a kötelező beren
A külföldön
be van vezetve,
zetett. Erősen hi
országosan lesz
laszt el bennünk
hatása.

És a közvet
emberi lehetőség
más üdvös eredm
A község fia
dig egyéb szórak
kodásban nyitott
ben egy derék ve
és a tűzoltószere
fogja tölteni az ü
Nem szükséges
habár a szabályr
tisztviselőket, lelke